

Acte de Graduació Manacor

Manacor

Desembre 2013

Moltes gràcies als qui m'heu precedit en l'ús de la paraula.

Sense aquestes aportacions, sense aquestes veus, aquest acte no hauria tingut sentit. Perquè vivim en xarxa i perquè construïm la realitat a moltes mans. La vida universitària n'és un exemple; la vida professional, i la personal també. I en un acte com el d'avui, que enllaça aquests tres mons, no podia ser d'altra manera.

Vull agrair als estudiants i a les seves famílies la confiança que un bon dia van decidir dipositar en la UOC. Sense vosaltres, la família –la primera xarxa social que tots coneixem a la vida–, el procés de creixement, i també el professional i l'acadèmic, quedaria sens dubte incomplet.

La comunitat de la UOC culmina, amb aquest acte, un any més allò que d'arrel la justifica: la formació de professionals preparats per a continuar sumant, per a fer possible l'avenç d'una societat que també creix connectada. Com diuen els anglosaxons, *We're all in this together*. En això, hi anem tots junts. I com també diuen els seguidors d'un equip anglès, *You'll never walk alone*. Mai no caminareu sols, perquè tindreu una gran xarxa de nodes, de connexions, i aquesta institució sempre estarà al vostre costat per ajudar-vos. Aquest és el nostre repte: anar més enllà de la formació i acompanyar-vos perquè aconseguïu les vostres fites professionals.

M'agradaria, en un dia com el d'avui, recordar les paraules d'un dels meus mestres, el pedagog Pere Ribera.

«Deia: La vida és una mescla inextricable d'atzar, destí i caràcter, on el caràcter entès com a voluntat té un paper principal.»

És ben cert que el destí, l'herència genètica o l'entorn econòmic propi són factors determinants. També l'atzar, els fets imprevistos que en qüestió de segons poden arribar a canviar la vida de les persones, té un paper protagonista. Però al final, el caràcter, la voluntat, la determinació són els factors que vénen a definir el que serà la nostra vida.

La gran tasca de l'educació i la formació consisteix a estimular el caràcter de la persona perquè pugui expressar el millor d'ella mateixa; perquè cada persona assoleixi el millor de les seves capacitats. Perquè això passi, és necessari que la institució educativa ho faciliti i l'estudiant ho vulgui. Aquesta voluntat de millorar és el que us defineix com a e-learners.

Amb una prosa ben diferent, Ortega y Gasset en el seu llibre *Misión de la universidad*, del 1930, deia: «Nuestra vida no nos es dada ya hecha, sino que vivir es, en su raíz misma, un estar nosotros haciendo nuestra vida». I més endavant segueix: «...para hacer lo que es posible basta con querer. Todo depende de la plenitud con que se entienda ese fácil vocablo. Es fácil decir y aún pensar que se quiere; pero es difícil, muy difícil querer de verdad. Querer hacer algo exige que queramos todas las cosas que son precisas para su logro, entre ellas dotarnos a nosotros mismos de las cualidades imprescindibles para la empresa. Lo demás no es querer algo, es simplemente desearlo, enjuagarse con su imagen de fantasía, embriagarse voluptuosamente con el proyecto, perderse en vagos ardores, bullangas y efervescencias».

Com veieu, amb una prosa que avui no utilitzaríem, el filòsof ens parla de motivació, de caràcter, de voluntat, de determinació, d'esforç, de tenacitat, de capacitat d'organització. És a dir, de tots els valors que heu fet créixer i heu desenvolupat durant aquests anys d'estudi i que us han conduït fins aquí, fins al dia d'avui, que us gradueu.

La UOC us hi ha ajudat amb el seu sistema d'aprenentatge, però el mèrit és vostre, pels valors que heu conreat, per com heu crescut personalment i per les competències que heu assolit.

«Permeteu-me que torni a citar l'exigent mestre Pere Ribera quan deia que ser competent és un deure.»

Ho deia en el sentit que ser competent i responsable és un deure social, que és el que ens permet progressar i treballar per un món millor. I reblava la citació: «Només essent tan bo com puguis pots ser socialment útil». Aquestes són idees que expressen molt bé l'exigència pedagògica del mestre i que ens permeten reflexionar tant sobre la missió de la UOC com sobre la formació i l'aprenentatge que heu assolit.

L'aposta lligada al compromís que vàreu establir en començar la vostra formació ha demostrat tenir retorn arribant al dia d'avui. Avui, aquí, en teniu un, de retorn –la graduació– que és una porta oberta a un altre: ja sou graduats de la UOC i teniu un plus que us obrirà, sens dubte, noves oportunitats en el camp professional i personal.

Gràcies, doncs, graduats i famílies, per haver confiat en la UOC. Tots junts, avui, passem pantalla: fita superada. Enhorabona.

Deixeu-me fer un agraïment al padrí d'aquesta graduació: per la seva presència en aquest acte; per les seves paraules, que ens encoratgen, ens estimulen i ens connecten; per la seva amistat i pel seu compromís amb la nostra universitat, i per continuar plegats col·laborant en projectes de futur.

Un estudi recent sobre les competències transversals dels graduats en línia en Administració i Direcció d'Empreses, i la seva adaptació a un context econòmic en crisi, impulsat per la Dra. María Jesús Martínez i la Dra. Àngels Fitó, de la UOC, i per la Dra. Soledad Moya, professora d'EADA Business School, ressalta el magnífic posicionament, pel que fa a ocupabilitat, dels graduats que han estudiat en línia.

Els ocupadors, diu l'estudi, valoren molt les competències que es desenvolupen en la formació no presencial; per exemple, la capacitat d'organitzar i planificar la feina o l'esforç esmerçat, atès que la gran majoria de graduats d'estudis en línia han hagut de compatibilitzar la universitat amb una feina i amb situacions familiars que limitaven la dedicació a les hores d'estudi.

Escoltem què diuen algunes de les empreses capdavanteres sobre els valors dels estudiants en línia.

Un percentatge important dels graduats de la UOC heu triat la nostra universitat per a progressar professionalment.

Us heu proposat, doncs, progressar en un mercat laboral que reclama professionals versàtils, amb una sòlida formació acadèmica i amb una gran capacitat d'adaptació. De fet, heu demostrat, amb la vostra aposta i el vostre rendiment a la UOC, que ho podeu fer. Perquè ho heu volgut, us hi heu atrevit i ho heu aconseguit.

He citat Sèneca, abans. Ara penso que torna a tenir sentit fer-ho. El filòsof deia:

«No ens atrevim a moltes coses perquè són difícils, però són difícils perquè no ens atrevim a fer-les»

Vosaltres us hi heu atrevit, i sou aquí, celebrant un recorregut de temps i esforç.

Sou experts a moure's i avançar en xarxa, aporteu valor afegit en el domini i la gestió del temps (un bé preuadíssim de valor incalculable), i heu provat el vostre rigor, disciplina i metodologia. Són valors que compartim tota la comunitat UOC i que el món laboral aspira a integrar.

We're all in this together, us deia fa una estona. En això, hi anem tots junts. I jo confio que vosaltres en traureu el màxim profit en un mercat laboral que només pot créixer a partir de la suma de professionals com vosaltres. Ens hi va molt.

I us citava també el lema *You'll never walk alone*. No caminaràs mai sol. Per acabar, ara sí, deixeu-me'l conjujar:

We'll never walk alone. No caminarem mai sols. Caminarem junts. Avançarem junts i creixerem junts. La vostra trajectòria tindrà sempre la influència i el suport de la nostra comunitat educativa. Cada una de les vostres accions, de les vostres fites, incidirà en la visibilitat, el reconeixement, el prestigi de la nostra universitat.

Aquest és el compromís que hem adquirit envers vosaltres. Des de la comunitat ALUMNI us animo a mantenir viu aquest vincle.

Plegats continuarem fent xarxa.

Per molts i molts anys, de tot cor.

Moltes gràcies.

Josep A. Planell